

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2003-2004

24 maart 2004

ONTWERP VAN DECREET

betreffende het beleid inzake convenants gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking

VERSLAG

**namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden
uitgebracht door de heer Frans Ramon**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Luc Van den Brande.

Vaste leden :

de heren Freddy Sarens, Walter Vandenbossche, Luc Van den Brande, Eric Van Rompuy ;

de heren Louis Bril, Peter Gysbrechts, André Moreau, Stefaan Platteau ;

de heren Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Christian Verougstraete ;

de heren Peter De Ridder, Patrick Hostekint ;

de heer Frans Ramon ;

de heer Etienne Van Vaerenbergh.

Plaatsvervangers :

mevrouw Brigitte Grouwels, de heer Erik Matthijs, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heer Jef Van Looy ;

de heren Julien Demeulenaere, Didier Ramoudt, Marc van den Abeelen, Paul Wille ;

mevrouw Hilde De Lobel, de heren Pieter Huybrechts, Johan Van Brusselen ;

de heren Marcel Logist, Jacques Timmermans ;

de heer Eloi Glorieux ;

de heer Jan Roegiers.

Zie :

2099 (2003-2004)

- Nr. 1 : Ontwerp van decreet

- Nr. 2 : Amendementen

INHOUD

	Blz.
I. Inleidende uiteenzetting door de heer Jef Tavernier, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking	4
II. Algemene bespreking	4
II.1 Tussenkomen van de leden	4
A. Tussenkomen van de heer Jan Loones	4
B. Tussenkomen van de heer Freddy Sarens	5
C. Tussenkomen van de heer Peter De Ridder	6
D. Tussenkomen van de heer Didier Ramoudt	7
E. Tussenkomen van de heer Frans Ramon	7
F. Tussenkomen van de heer Stefaan Platteau	8
II.2 Replik van de minister	8
A. Verzoek van de Vlaamse provincies om gehoord te worden	8
B. Resultaten van de pilootprojecten	8
C. Vermijden van competitie tussen gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking en de niet-officiële ontwikkelingssamenwerking	9
D. Keuze van de partnersteden in het Zuiden	9
E. Personeelsvereisten in het decreet	9
F. Bevoegdheidskwestie	9
G. Niet louter een decretale bevestiging van een bestaande toestand	9
H. Nood aan adequate budgetten	9
I. De begeleiding door de VVSG	9
J. Informatie voor de commissieleden met het oog op het uitoefenen van hun controletaak	9
III. Artikelsgewijze bespreking en stemming	10
IV. Stemming over het gehele ontwerp van decreet	12
Tekst aangenomen door de commissie	13

DAMES EN HEREN,

In de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden werd op datum van dinsdag 16 maart 2004 het ontwerp van decreet “betreffende het beleid inzake convenants gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking”, na bespreking en amendering, bij eenparigheid aangenomen.

I. INLEIDENDE UITEENZETTING DOOR DE HEER JEF TAVERNIER, VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU, LANDBOUW EN ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Bij de aanvang van zijn uiteenzetting preciseert de minister dat de essentie van het voorliggende ontwerp van decreet erin bestaat dat de Vlaamse overheid de ontwikkelingssamenwerking op het gemeentelijke niveau wenst te stimuleren. Het eigenlijke initiatief wordt dus nog steeds aan de gemeenten zelf gelaten, maar als deze beslissen om een bepaald ontwikkelingsbeleid te voeren dat past in het omvattende kader dat de Vlaamse overheid hen aanreikt, dan kunnen daarover convenants worden afgesloten. Via deze convenants kunnen dan middelen ter beschikking worden gesteld van de betrokken gemeenten, hetgeen hen finaal moet toelaten om hun werking in deze verder uit te breiden.

Het komt er volgens de minister met andere woorden dus vooral op aan de gemeenten aan te moedigen ook op dit terrein een volwaardige speler te zijn of te worden. Ook op dit “laagste” niveau (of noem het “basisniveau”) is een brede bewustmaking immers nodig. Daarnaast gaat het ook om het nastreven van goed bestuur, de opbouw van capaciteit en de uitbouw van de directe samenwerking met het Zuiden. Het moge volgens de minister derhalve duidelijk zijn dat dit alles ertoe moet bijdragen het klassieke paternalistische eenrichtingsverkeer te vervangen door een situatie waarin de twee betrokken partners van elkaar leren.

De minister preciseert verder dat in het ontwerp van decreet twee soorten convenants worden voorgesteld, namelijk het algemene en het convenant directe samenwerking.

Het algemene convenant (voorzien in artikel 4 van het ontwerp) wordt mogelijk na de beoordeling van een door de gemeente ingediend strategisch actieplan. Er worden terzake meteen ook een aantal criteria vastgelegd waaraan de betrokken gemeenten moeten voldoen : er moet een erkende adviesraad ontwikkelingssamenwerking zijn, er

moet een beleidsnota ontwikkelingssamenwerking zijn, er moet een schepen zijn bevoegd voor ontwikkelingssamenwerking, er moet een bevoegde ambtenaar zijn en er moet in een afzonderlijke begrotingspost ontwikkelingssamenwerking voorzien zijn. Voor wat de aanwezigheid van een gemeentelijk ambtenaar bevoegd voor ontwikkelingssamenwerking betreft, wijst de minister er nog op dat deze in gemeenten met meer dan 10.000 inwoners halftijds moet zijn aangesteld voor het behartigen van de ontwikkelingssamenwerking, terwijl in gemeenten van minder dan 10.000 inwoners een aanstelling ten belope van 25% kan volstaan. In de mate dat aan deze voorwaarden voldaan is, worden daar van overheidswege ook financiële middelen tegenover geplaatst. Dienaangaande spreekt de minister trouwens zijn overtuiging uit dat dit artikel in wezen slechts een toestand vastlegt die in vele gemeenten de facto al bestaat.

In het convenant directe samenwerking gaat het dan weer om een bestuurlijke samenwerking tussen een Vlaamse gemeente en een gemeente in het Zuiden. Ook hier worden een aantal criteria vastgelegd, kwestie van “one shot”-evenementen te vermijden. De ervaring leert immers dat het lokale voluntaristische enthousiasme niet altijd even ontwikkelingsrelevant is. Daarom wordt een concreet uitgetekend traject vereist, evenals een strategisch plan voor de uitbouw van de bestuurlijke samenwerking met de gemeente uit het Zuiden, én daarenboven moet er drie jaar na het afsluiten van het convenant één voltijds equivalent gemeentelijk ambtenaar ontwikkelingssamenwerking tewerkgesteld zijn voor de rest van de duur van het convenant. Het komt er met andere woorden op neer dat men hiermee als gemeente toch minstens een aantal jaren bezig blijft.

Afsluitend herbevestigt de minister dat er in wezen niets wordt opgelegd, maar dat er via dit ontwerp van decreet wel mogelijkheden worden geboden aan de geïnteresseerde gemeentebesturen. Daarenboven neemt de sturing in essentie de vorm aan van kwaliteitsbewaking en niet van dirigisme.

II. ALGEMENE BESPREKING

II.1 Tussenkomsten van de leden

A. Tussenkomst van de heer Jan Loones

De heer Jan Loones verklaart verheugd te zijn over het feit dat het voorliggende ontwerp nog tijdens deze regeerperiode zal goedgekeurd worden. De N-VA steunt het principieel, en vindt daarenboven

dat de gemeenten het niveau bij uitstek vormen waar de Vlaamse overheid op zoek kan gaan naar een versterking van de bewustmaking en een verbreding van de maatschappelijke steun voor ontwikkelingssamenwerking. Want het moge duidelijk zijn dat daaraan in elk geval nog behoefte is in Vlaanderen.

De heer Loones constateert verder dat in het Vlaams Parlement heel wat “communalisten” zitting hebben. Daartussen zitten voor- en tegenstanders van een convenantbeleid. De heer Loones zelf is van mening dat dit één van de mooiste instrumenten is – op voorwaarde dat het verstandig wordt aangewend – om het overkoepelende, algemene inzicht in wat Vlaams beleid moet zijn, te koppelen aan de kracht van de gemeenten.

Het ontwerp komt overigens niet zomaar uit de lucht gevallen. Proefprojecten inzake convenants zijn al jaren aan de gang. De spreker heeft alvast uit die ervaring in zijn gemeente geleerd dat een dergelijk beleid impulsen geeft aan de ontwikkelingssamenwerking. De gemeenten zijn pragmatisch genoeg om niet alleen door de visie overtuigd te worden, maar ook door de praktische voordelen die aan de samenwerking vastzitten. De Vlaamse overheid doet er goed aan te investeren in de financiële tegemoetkomingen voor de aanvaarding van bepaalde richtlijnen.

De heer Loones zal het ontwerp dan ook goedkeuren namens zijn fractie, hetgeen overigens niet belet dat hij wel enkele vragen heeft bij de concrete uitwerking ervan. Zo heeft hij samen met de SERV opgemerkt dat er een soort misverstand heerst dat de stedenband moet gepromoot worden als ultieme betrachting. Dat is volgens hem niet juist. Het bestaande convenantbeleid toont dat dit een bekroning kan zijn, maar dat de uitbouw van capaciteit in de gemeente en de bewustmaking minstens even belangrijk, zoniet zelfs belangrijker zijn. De heer Loones had derhalve graag van de minister vernomen of ook hij die visie onderschrijft.

Vervolgens wenst de spreker ook te vernemen over welke bevoegdheden het hier precies gaat. De Raad van State merkte in zijn advies immers op dat de werking zich kan uitstrekken over alle gemeentelijke bevoegdheden. Hij ziet dat zeer breed. De gemeente is in essentie immers voor zowat alles bevoegd. Het is goed om dat van meet af aan vast te stellen. Of sluit de verwijzing naar gemeenschapsbevoegdheden in artikel 19 over Brussel alle andere uit ? Geldt die beperking ook voor de bevoegdheden die Vlaanderen thans heeft inzake

ontwikkelingssamenwerking ? Volgens het lid moet het breder gaan, als men de gemeenten initiatieven laat nemen.

Artikel 4 stelt dat de gemeente moet beschikken over een ambtenaar, bevoegd voor ontwikkelingsamenwerking. Voor gemeenten met meer dan 10.000 inwoners is dat minimaal een halftijdse functie, voor kleinere gemeenten 25 procent van een functie. Uit eigen ervaring weet de heer Jan Loones dat dergelijke bepaling problemen geeft bij de opmaak van de gemeentelijke personeelsbezetting. Vooreerst moet de personeelsformatie goedgekeurd worden door het ministerie van Binnenlandse Zaken. Het is ook zo dat een ambtenaar vaak niet van bij de start van zijn aanstelling over de nodige capaciteiten beschikt. Kunnen die taken dan ook niet over meerdere ambtenaren uit verschillende diensten gespreid worden ?

Zo zou een ambtenaar die de coördinatie verzorgt dan bijvoorbeeld kunnen samenwerken met de cultuurconsulent of de jeugdverantwoordelijke. Dergelijke verdeling zou de drempel verlagen en daarenboven efficiënt werken mogelijk maken. Het is immers soms beter om te verdelen over verschillende personen dan alle taken toe te kennen aan een enkele persoon die in de andere gemeentelijke diensten onvoldoende gezag kan uitoefenen. Voor de heer Jan Loones vormt dit een behoorlijk fundamenteel probleem. Hij overweegt dan ook om hierover een amendement in te dienen.

De spreker acht het verder ook noodzakelijk dat er een aantal volmachten gegeven zouden worden. De uitvoerende maatregelen moeten nog nader bepaald worden. Door de goede ervaringen met convenants vertrouwt hij de regering en de administratie om dat proces gedegen te begeleiden. Het is echter geen dankbaar werk om gemeenten vertrouwd te maken met die nieuwe aanpak : een procesmatige in plaats van een projectmatige aanpak. De administratie verricht pionierswerk en verdient hiervoor dan ook alle lof.

B. Tussenkoms van de heer Freddy Sarens

De heer Freddy Sarens heeft het convenantbeleid voor ontwikkelingssamenwerking vroeger reeds kritisch becommentarieerd als niet-realistisch en zonder meerwaarde. Hij ziet zich verplicht zijn mening nu enigszins te nuanceren. De veranderingen na het experiment komen het ontwerp ten goede. Hij blijft echter principieel weinig enthousiast over het convenantbeleid. Hijzelf komt uit een kleine gemeente van 7.000 inwoners waarvoor het niet altijd evident is dat beleid te volgen. Veel verplichtin-

gen zijn voor dergelijke gemeenten gewoon niet realistisch.

De heer Sarens vindt het belangrijk dat het ontwikkelingssamenwerkingbeleid nu een verantwoordelijkheid wordt van alle beleidsniveaus. Er zijn verschillende categorieën van gemeenten. Zo zijn er de gemeenten die niet of weinig aan ontwikkelingssamenwerking doen. Er zijn weinig middelen voor vrijgemaakt, beleidsplannen ontbreken en er is geen schepen verantwoordelijk. Het is de heer Sarens niet meteen duidelijk of dit ontwerp voldoende stimulansen biedt voor dergelijke gemeenten. Het betreft immers vaak kleinere gemeenten.

Vervolgens legt het ontwerp een bestaande situatie vast. Er is immers een tweede categorie van gemeenten met speciale begrotingsposten, een adviesraad, een schepen van ontwikkelingssamenwerking. Het gaat hierbij nog niet over stedenbanden. De heer Freddy Sarens vraagt waarom die gemeenten nog gestimuleerd moeten worden. Natuurlijk zijn de Vlaamse subsidies welkom, maar zijn ze noodzakelijk? Kunnen die middelen niet op een betere manier besteed worden?

Een derde soort gemeenten tenslotte, zijn de gemeenten die inherent tot meer in staat zijn. Ook die moeten ondersteund worden. Stedenbanden met capacity building en de uitwisseling van ervaringen zijn goed maar moeten ook degelijk begeleid worden. Dat wordt trouwens in het ontwerp nader omschreven. Het is belangrijk dat in het ontwerp de betrokkenheid van het middenveld, de bevolking en de ambtenarij vastgelegd wordt.

De heer Freddy Sarens vindt de financiering van de verschillende opties tamelijk onduidelijk. De gemeente moet echter hoe dan ook een volwaardige speler worden. Hij vermoedt dat die bepaling nader omschreven zal worden in de uitvoeringsbesluiten. Vervolgens moet men het debat op gang brengen. Het is niet duidelijk wat daar tegenover staat en hoe dat geëvalueerd zal worden.

Een bijzonder moeilijk punt voor kleine gemeenten is dat 25 procent van de tijd van een ambtenaar naar ontwikkelingssamenwerking zal moeten gaan. Dat moet in het statuut verwerkt worden. In de gemeente van de heer Sarens is er bijvoorbeeld één ambtenaar verantwoordelijk voor Communicatie, Toerisme, Cultuur en Jeugdbeleid. Het zou spijtig zijn als kleinere gemeenten om die reden niet zouden kunnen deelnemen aan een convenant. Voorheen nam de sportfunctionaris van voornoemde gemeente ook taken inzake cultuur, jeugd en sport waar, maar Bloso of de minister heeft dan bepaald

dat die functionaris enkel nog met sport bezig mag zijn. In een kleine gemeente is dat niet realistisch. De heer Sarens pleit dan ook voor een soepele interpretatie van de 25 procent-regel. Ook het door de heer Ramon neergelegde amendement (*Parl. St. VI. Parl. 2003-2004, nr. 2099/2, amendement 1*) op artikel 2, 1°, dat samenwerking van gemeenten toelaat in deze, is goed voor de kleinere gemeenten.

De heer Freddy Sarens heeft verder gelezen dat in een begeleidend document van de minister zou staan dat de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten de gemeenten zal begeleiden. Die vereniging is misschien wel goed geplaatst om de stedenbanden te begeleiden, maar de klassieke NGO's spelen anderzijds nu al een goede rol bij de sensibilisering. Ze hebben dienaangaande meer knowhow dan de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten. Hij is ook zeer te spreken over het feit dat de gemeenten niet per se actief moeten zijn in de concentratielanden van de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking.

Afsluitend stelt de heer Sarens dat de CD&V-fractie dit ontwerp zal steunen.

C. Tussenkoms van de heer Peter De Ridder

De heer Peter De Ridder vindt de sensibilisering de belangrijkste ambitie van het voorliggende ontwerp van decreet. De maatschappelijke steun moet verhogen, zo niet zijn er ook geen degelijke argumenten om extra budgetten te vragen. Dat betekent overigens niet dat het daarmee slecht gesteld zou zijn in Vlaanderen.

Het grootste voordeel van dit ontwerp is dat de ontwikkelingen op het terrein nu een kader krijgen, waardoor het mogelijk wordt om beter te plannen. Er gebeurt reeds veel, maar verhoudingsgewijs wordt er geen, of onvoldoende, algemene knowhow opgebouwd. Door dit ontwerp zorgt de overheid ervoor dat er een visie ontwikkeld wordt, zonder dat ze haar eigen wil opdringt. Vooral het operationeel plan zal ervoor zorgen dat lokale beleidsvormers een visie gaan ontwikkelen en programma's op lange termijn kunnen opstarten.

De heer Peter De Ridder wijst op het gevaar van de spreiding van de taken over verschillende ambtenaren. Hij acht het niet denkbeeldig dat de taken in de sfeer van de ontwikkelingssamenwerking dan finaal niet uitgevoerd zullen worden. Om dat te vermijden is een duidelijke afbakening in het ontwerp nodig. Voor daadwerkelijk succes is teamwork hoe dan ook een voorwaarde, niet alleen tussen de ambtenaren onderling, maar ook met de lo-

kale NGO's. Sensibilisering is hoe dan ook de grootste bijkomende ambitie.

D. Tussenkoms van de heer Didier Ramoudt

De heer Didier Ramoudt wenst toch een aantal kritische bedenkingen te formuleren bij het voorliggende ontwerp. Zo vindt hij het jammer dat in de toelichting geen gewag wordt gemaakt van de evaluatie van de proefprojecten voor stedenbanden. Zijns inziens moet het parlement op de hoogte gehouden worden van de initiatieven van de verschillende gemeenten. En dit niet alleen over de inhoud maar ook over de budgettaire weerslag van een en ander. Enkel dat soort van informatie maakt immers controle en evaluatie mogelijk.

Bij wege van voorbeeld haalt de heer Ramoudt aan dat Oostende onlangs een stedenband sloot met de stad Banjul in Gambia. Dienaangaande heeft de heer Ramoudt toch een aantal bedenkingen ten gronde. Bedenkingen die overigens geen oplossing zullen vinden via de criteria die terzake vermeld worden in het ontwerp van decreet. In het betreffende ontwerp staat immers "het Zuiden" vermeld. Maar dat gegeven wordt verder niet gespecificeerd. De heer Ramoudt suggereert derhalve dat zulks misschien best later toch nog zou gebeuren, bij wege van een rondzendbrief.

Bij de keuze van het land waar de gemeente gelegen is waarmee men een stedenband wenst aan te gaan, zouden zijns inziens toch minstens een aantal essentiële waarden in aanmerking genomen moeten worden. In Gambia worden volgens de landenfiches van Buitenlandse Zaken en de website van Unesco de rechten van de mens niet gerespecteerd. Er is veel corruptie en er worden nog steeds vrouwen besneden. Politionele en militaire overheden die iemand bij een arrestatie doden, worden niet vervolgd. De spreker acht het – mee als lid van de parlementaire assemblee van de Raad van Europa, die toch de instantie is die wordt aanzien als dé bewaker van de democratische rechtsorde – dan ook niet aangewezen dat er een stedenband zou worden aangegaan met een stad uit dergelijk land. Er moeten volgens hem criteria worden ingebouwd die de initiatiefnemende stad of gemeente wijst op zijn verantwoordelijkheden.

Dit belet overigens niet dat de heer Ramoudt wel degelijk een aantal positieve aspecten ziet aan het ontwerp, maar toch wil hij blijven waarschuwen voor de, eveneens erin vervatte, mogelijke gevaren. Hij wijst nogmaals op het belang van de keuze van het land of de stad. Hij vraagt zich af of het zin heeft dat hij in de Raad van Europa waakt over de

mensenrechten als men daarmee op andere beleidsniveaus geen rekening houdt.

E. Tussenkoms van de heer Frans Ramon

De heer Frans Ramon verklaart, namens zijn fractie, het ontwerp met enthousiasme te zullen goedkeuren. Alle overheidsniveaus, ook de gemeenten, kunnen bij de ontwikkelingssamenwerking een rol spelen, vooral op het vlak van sensibilisering, communicatie en capaciteitsopbouw.

Hij is het eens met de heer Ramoudt dat een stad of gemeente niet zomaar een stedenband moet aangaan, maar daar eerst goed moet over nadenken. Dat is echter in eerste instantie de verantwoordelijkheid van die gemeente zelf. Hij denkt dat juist met de convenants capaciteit wordt opgebouwd. Convenants moeten leiden tot een meerwaarde, bijvoorbeeld dat een gemeente meer gefundeerde keuzes kan maken.

Anderzijds meent de heer Frans Ramon wel dat men, in een geest van constructief engagement, moet kunnen samenwerken met landen waar bepaalde problemen bestaan. Hij stelt dat een van de opgaven er precies in bestaat om rond democratie, mensenrechten en dergelijke meer verbeteringen mogelijk te maken. Hij meent dan ook dat een hogere overheid niet moet opleggen met welke partner een gemeente moet of mag gaan samenwerken.

Geen enkele overheid kan in de plaats treden van een andere speler, laat staan dat ze zou concurreren met andere partners. Dat is immers een oneerlijke competitie, aangezien de overheid veel meer middelen en mogelijkheden heeft. Een dergelijke evolutie moet vermeden en indien nodig gekeerd worden.

De heer Ramon vindt het goed dat de gemeente zelf kan kiezen om al dan niet een stedenband aan te gaan. Het moet de moeite waard zijn om een dergelijk convenant aan te gaan. De administratieve verplichtingen mogen ook hier weer niet te groot zijn. Hij heeft op zich niets tegen een gezonde vorm van rapportage, maar het mag geen loodzware rompslomp worden.

Er moeten volgens de heer Ramon verder ook voorwaarden gekoppeld worden aan samenwerking en ondersteuning. Het mag niet zo zijn dat wie eerst komt, alle middelen krijgt. Men mag de kleine gemeenten niet in de kou laten staan, vandaar dat hij ook een amendement ingediend heeft (*Parl. St. VI. Parl. 2003-2004, nr. 2099/2*) dat ertoe strekt dat ook gemeenten die samenwerken in aanmer-

king komen. Het is een verdienste dat de gemeenten ondersteund worden voor het werk dat al gebeurt of nog moet gebeuren.

F. Tussenkoms van de heer Stefaan Platteau

De heer Stefaan Platteau, waarnemend commissievoorzitter, woont in een gemeente van 40.000 inwoners, Dilbeek, waar de heer Jef Valckeniers – tegenwoordig wat minder politiek actief – instaat voor de sensibilisering. Hij is voorzitter van Livos en hij organiseert tal van activiteiten. De voorzitter meent dat het belang van sensibilisering niet genoeg benadrukt kan worden. Dilbeek trekt in totaal 3 miljoen frank uit voor ontwikkelingssamenwerking. De Raad voor Internationale Samenwerking heeft er een ambtenaar voor ontwikkelingssamenwerking. Er zijn drie jumelages, waarvan één met een stad in een ontwikkelingsland, meer bepaald Franshoek, nu door de fusie Stellenbosch geworden, in Zuid-Afrika. Er zijn heel veel projecten voor die stad.

Het ontwerp is volgens de heer Platteau eigenlijk een bevestiging van de bestaande ontwikkeling in veel gemeenten. Het is een bevestiging van de proefprojecten en de bestaande initiatieven. Het komt overigens frequent voor dat de wet de bestaande toestand bevestigt. Dat heeft het voordeel dat men zich kan baseren op ervaringen. Daarom steunt de heer Stefaan Platteau het ontwerp dan ook.

Het amendement van de heer Ramon over een samenwerkingsverband tussen gemeenten is zijns inziens zeer goed voor kleine gemeenten.

Ingaande op de bemerkingen van de heer Ramoudt, laat de heer Platteau opmerken dat ook hij nog maar tamelijk recent in Banjul is geweest, maar daar geen sporen van excessieve corruptie heeft opgemerkt. De opmerkingen van de heer Ramoudt zijn in globa echter wel degelijk terecht.

De heer Platteau meent dat er inderdaad wel een grondige selectie moet gebeuren van het land waarmee de gemeente een stedenband aangaat, maar hij vindt dat dit de vrijheid moet zijn van de gemeente en dat dit niet van bovenuit kan worden gedictieerd.

De heer Platteau stelt verder dat hij persoonlijk achter dit initiatief van ontwerp van decreet heeft gestaan en verklaart dat hij zeer regelmatig heeft aangedrongen om een dergelijk kader te creëren,

ten einde tot een betere samenwerking te komen tussen gemeenten in het Noorden en het Zuiden.

De waarnemend voorzitter maakt tenslotte nog melding van een mail van 12 maart 2004 uitgaande van de Vereniging van Vlaamse Provincies. Hierin vraagt deze om nog gehoord te worden over dit ontwerp van decreet, omdat de provincies er ook in zouden willen vermeld worden en willen in meespelen. Hij vraagt aan de commissieleden en aan de minister wat hun mening is over dit verzoek.

II.2 Repliek van de minister

A. Verzoek van de Vlaamse provincies om gehoord te worden

Voor wat het verzoek van de VVP betreft om in deze nog gehoord te worden, antwoordt de minister dat het enerzijds wel flatterend is dat de provincies vragen om in dit systeem te mogen meedraaien, maar dat het anderzijds nagenoeg onmogelijk is om de provincies in dit – specifiek op maat van de gemeenten gemaakte – decreet in te schrijven. Daarenboven is het nu wel heel erg laat in de legislatuur om nog met een dergelijke vraag naar voor te komen. Het ware volgens de minister dus best om de idee van een provinciaal convenantenbeleid inzake ontwikkelingssamenwerking als idee te weerhouden voor een volgende regeerperiode.

B. Resultaten van de pilootprojecten

Wat de vragen naar de pilootprojecten betreft, antwoordt de minister dat die nogal gericht waren op de stedenbanden. De minister stelt daarbij duidelijk dat die stedenband maar één manier is om aan ontwikkelingssamenwerking te doen. Het is daarenboven inderdaad ook een duurdere manier, die daardoor alleen al minder geschikt is voor kleinere gemeenten. De minister legt uit dat daarom de optie genomen is om de zaken te splitsen en te stellen dat er zowel een algemene samenwerking als een directe samenwerking mogelijk is.

Nog met betrekking tot de pilootprojecten bevestigt de minister dat er wel degelijk een evaluatie heeft plaatsgevonden; het evaluatierapport is ter inzage van de parlementsleden die dat wensen. Het is volgens de minister echter vooral belangrijk dat men uit die evaluatie geleerd heeft en dat men gesteld heeft dat men het lokale draagvlak drastisch moet verbreden. De minister wijst er op dat men ook naar een democratisch beslissingsproces moet gaan, wat betekent dat er een gemeenteraadsbeslissing komt na advies van de bevoegde adviesraad.

C. Vermijden van competitie tussen de gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking en de niet-officiële ontwikkelingssamenwerking

Hij beaamt verder dat concurrentie tussen het officiële niveau enerzijds en de vrijwilligersorganisaties en de NGO's anderzijds inderdaad absoluut moet voorkomen worden. Wat de civiele maatschappij reeds deed, moet kunnen doorgaan, ook in samenwerking met de gemeenten. Gemeenten kunnen in hun eigen beleid via de convenant eigen accenten leggen, in de eigen organisatie maar ook daarbuiten, en in samenspraak met de vrijwilligersorganisaties.

D. Keuze van de partnersteden in het Zuiden

Qua keuze van steden in het Zuiden waarmee men een stedenband wil aangaan, verduidelijkt de minister dat men bij de keuze van de stad in kwestie niet van bovenuit kan tussenkomen. De in aanmerking komende landen zijn ruim bepaald in artikel 2, 3° (waar "het Zuiden" wordt gedefinieerd) maar de minister wijst erop dat men zich de facto waarschijnlijk toch op een aantal landen zal concentreren. Iets wat hem trouwens ook wenselijk voor komt.

E. Personeelsvereisten in het decreet

De minister stelt voorts dat men enige soepelheid aan de dag moet leggen inzake het personeel dat ter beschikking wordt gesteld. Hij zegt echter tegelijk dat het uitdrukkelijk in de opdracht van een aantal personen moet worden opgenomen dat ze zich met deze materie moeten bezighouden. De minister waarschuwt verder voor een te grote versnippering en stelt dat er een minimale tijdsinvestering moet zijn om echt betrokken te zijn. Hij vindt de terzake in het decreet vooropgestelde 25 procent dienaangaande een minimum.

De heer Jan Loones verduidelijkt daarop dat tweemaal 25 procent toch al een halftijdse functie is.

Waarop de minister repliceert dat dit dan wel duidelijk moet blijken uit de documenten die dienaangaande moeten opgesteld worden.

F. Bevoegdheidskwestie

In antwoord op de vraag over de geuite twijfels aangaande de bevoegdheden, deelt de minister mee dat men op basis van de opmerkingen van de Raad van State de teksten wel degelijk enigszins heeft aangepast. Hij stelt verder dat de vrees voor bevoegdheidsoverschrijdingen hem enigszins over-

dreven voorkomt en dat hij er alle vertrouwen in heeft dat de praktijk dit ook zal uitwijzen. De minister wil hierover in elk geval geen restrictieve verklaringen afleggen, kwestie van geen bijkomende hinderpalen op te leggen aan de gemeenten die hieraan wensen mee te werken.

G. Niet louter een decretale bevestiging van een bestaande toestand

Hij stelt verder dat hij zich ook deels kan terugvinden in de door diverse sprekers geponeerde stelling dat dit ontwerp van decreet een reeds bestaande toestand een decretale basis wil geven. Hij wijst er daarbij echter wel op dat het decreet ook een belangrijke meerwaarde heeft. Op basis van de ervaringen die in een aantal gemeenten werden opgedaan, creëert men nu immers een kader dat ook bruikbaar en nuttig zal zijn voor andere gemeenten.

H. Nood aan adequate budgetten

De minister bevestigt daarbij nog dat het voor zich spreekt dat de Vlaamse overheid ook voldoende middelen moet ter beschikking stellen om dit nieuwe systeem optimaal kansen te geven en om het optimaal te laten werken.

I. De begeleiding door de VVSG

De minister deelt verder nog mee dat ook de tot nog toe door de VVSG verstrekte begeleiding reeds werd verminderd en dat het de bedoeling is die begeleiding door de administratie te laten opnemen. De VVSG-begeleiding was immers behoorlijk sterk gericht op die stedenband. Doordat men hier nu twee mogelijkheden heeft, kunnen nu ook verschillende soorten van knowhow en specifieke kennis en expertise gebruikt worden. De VVSG wordt op die manier voor sommige pistes dan ook minder noodzakelijk als begeleidende instantie.

J. Informatie voor de commissieleden met het oog op het uitoefenen van hun controletaak

De minister beëindigt zijn repliek tenslotte met de toezegging dat het hogergenoemde evaluatierapport (met het oog op verzending aan de leden) ter beschikking zal worden gesteld van de commissie. Voor wat de uitvoeringsbesluiten bij dit decreet betreft, gaat hij daarnaast ook volgaarne dezelfde verbintenis aan als degene die hij onderschreven heeft aangaande de uitvoeringsbesluiten bij het decreet op de microfinanciering in ontwikkelingslanden. Dat wil zeggen dat zodra het decreet goedgekeurd is, de ontwerp-uitvoeringsbesluiten aan de

commissieleden bezorgd zullen worden, zodat men er nog tijdig een blik op kan werpen en er desgewenst commentaar op kan geven. De minister verzekert verder dat de betreffende besluiten zullen worden bezorgd, nadat ze eerst zijn goedgekeurd door de regering en naar de Raad van State zijn gegaan. Op die manier blijven opmerkingen en bijsturingen dus tot de mogelijkheden behoren.

III. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING EN STEMMING

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen en definities

Artikel 1

Dit artikel wordt zonder verdere opmerkingen aangenomen bij unanimititeit van acht stemmen.

Artikel 2

Op dit artikel werd een amendement ingediend door de heren Frans Ramon, Peter De Ridder en Stefaan Platteau (*Parl. St.* VI. Parl. 2003-2004, nr. 2099/2 – amendement 1). De heer Ramon licht toe dat het de bedoeling van dit amendement is om het mogelijk te maken dat ook kleine gemeenten met minder dan 10.000 inwoners, die inspanningen willen doen op het vlak van de ontwikkelingssamenwerking, door de Vlaamse overheid ondersteund zouden kunnen worden. Ze kunnen daartoe een intergemeentelijke samenwerking afsluiten om op die manier aan de decretale minimumvoorwaarden te voldoen die nodig zijn om een convenant af te sluiten. Te dien einde wordt in de tekst van artikel 2, 1°, de zinsnede “of een samenwerkingsverband van gemeenten” ingevoegd.

De minister verklaart zich in deze piste te kunnen terugvinden.

Het amendement wordt daarna aangenomen bij unanimititeit van acht stemmen.

Het aldus geamendeerde artikel wordt daarop eveneens aangenomen bij unanimititeit van acht stemmen.

Artikel 3

Dit artikel wordt zonder verdere opmerkingen aangenomen bij unanimititeit van acht stemmen.

HOOFDSTUK II

Het sluiten van een convenant

AFDELING 1

Het algemene convenant

Artikel 4

Dit artikel wordt zonder verdere opmerkingen aangenomen bij unanimititeit van acht stemmen.

AFDELING 2

Het convenant directe samenwerking

Artikel 5

Dit artikel wordt zonder verdere opmerkingen aangenomen bij unanimititeit van acht stemmen.

AFDELING 3

Inhoud van het convenant

Artikel 6

Dit artikel wordt zonder verdere opmerkingen aangenomen bij unanimititeit van acht stemmen.

Artikel 7

Dit artikel wordt zonder verdere opmerkingen aangenomen bij unanimititeit van acht stemmen.

AFDELING 4

Het advies van de erkende adviesraad
ontwikkelingssamenwerking

Artikel 8

Dit artikel wordt zonder verdere opmerkingen
aangenomen bij unanimité van acht stemmen.

HOOFDSTUK III

Duur en beëindiging van het convenant

Artikel 9

Dit artikel wordt zonder verdere opmerkingen
aangenomen bij unanimité van acht stemmen.

Artikel 10

Dit artikel wordt zonder verdere opmerkingen
aangenomen bij unanimité van acht stemmen.

HOOFDSTUK IV

Vorming en begeleiding

Artikel 11

Dit artikel wordt zonder verdere opmerkingen
aangenomen bij unanimité van acht stemmen.

Artikel 12

Dit artikel wordt zonder verdere opmerkingen
aangenomen bij unanimité van acht stemmen.

HOOFDSTUK V

Verantwoording en evaluatie

Artikel 13

Dit artikel wordt zonder verdere opmerkingen
aangenomen bij unanimité van acht stemmen.

Artikel 14

Dit artikel wordt zonder verdere opmerkingen
aangenomen bij unanimité van acht stemmen.

HOOFDSTUK VI

Financiering

Artikel 15

Dit artikel wordt zonder verdere opmerkingen
aangenomen bij unanimité van acht stemmen.

Artikel 16

Dit artikel wordt zonder verdere opmerkingen
aangenomen bij unanimité van acht stemmen.

Artikel 17

Dit artikel wordt zonder verdere opmerkingen
aangenomen bij unanimité van acht stemmen.

Artikel 18

Dit artikel wordt zonder verdere opmerkingen
aangenomen bij unanimité van acht stemmen.

Artikel 19

Dit artikel wordt zonder verdere opmerkingen aangenomen bij unanimité van acht stemmen.

HOOFDSTUK VII

Slotbepalingen

Artikel 20

Dit artikel wordt zonder verdere opmerkingen aangenomen bij unanimité van acht stemmen.

Artikel 21

Op artikel 21 werd een amendement ingediend door de heren Frans Ramon, Peter De Ridder en Stefaan Platteau (*Parl. St.* Vl. Parl. 2003-2004, nr. 2099/2 – amendement 2). De heer Ramon licht toe dat het hier louter het rechtzetten van een vergeetelheid betreft. Het amendement in kwestie bepaalt namelijk dat het decreet in werking treedt op een door de Vlaamse regering te bepalen datum. Het gaat met andere woorden om het invoegen van een klassieke formule.

Ook met dit amendement gaat de minister ten volle akkoord.

Het amendement wordt daarna aangenomen bij unanimité van acht stemmen.

Het aldus geamendeerde artikel wordt daarop eveneens aangenomen bij unanimité van acht stemmen.

IV. STEMMING OVER HET GEHELE ONTWERP VAN DECREET

Het gehele ontwerp van decreet betreffende het beleid inzake convenants gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking wordt tenslotte eveneens aangenomen bij unanimité van acht stemmen.

De verslaggever,

Frans RAMON

De waarnemend voorzitter,

Stefaan PLATTEAU

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE**HOOFDSTUK I****Algemene bepalingen en definities****Artikel 1**

Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Artikel 2

In dit decreet wordt verstaan onder :

- 1° convenant gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking : overeenkomst tussen het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering enerzijds, en een gemeente of een samenwerkingsverband van gemeenten anderzijds ;
- 2° ontwikkelingssamenwerking : ontwikkelingssamenwerking met het Zuiden ;
- 3° het Zuiden : de landen die opgenomen zijn in het eerste deel van de lijst van het Comité voor Ontwikkelingssamenwerking (Development Assistance Committee – DAC) van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO), met uitzondering van de lidstaten van de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties (UNECE) ;
- 4° de erkende adviesraad ontwikkelingssamenwerking : gemeentelijke adviesraad die bevoegd is voor het beleidsdomein ontwikkelingssamenwerking, inzonderheid voor de ontwikkelingssamenwerking met het Zuiden.

Artikel 3

Het convenant ontwikkelingssamenwerking wordt afgesloten met als doel :

- a) de aanmoediging van de gemeente om een volwaardige speler te worden binnen het beleidsdomein ontwikkelingssamenwerking ;

- b) een brede sensibilisatie inzake gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking binnen de gemeente te bewerkstelligen ;
- c) een goed bestuur inzake gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking na te streven binnen de gemeente door capaciteitsopbouw inzake bestuurlijk management en het conceptueel uitbouwen van een lokaal beleid ontwikkelingssamenwerking ;
- d) voor de gemeenten die dat beogen, de directe samenwerking van gemeente tot gemeente in een Noord-Zuidcontext ondersteunen met het oog op bestuurskrachtversterking, verbetering van de openbare dienstverlening en versterking van de lokale democratie.

HOOFDSTUK II**Het sluiten van een convenant****AFDELING 1****Het algemene convenant****Artikel 4**

De Vlaamse regering kan pas een convenant ontwikkelingssamenwerking sluiten met een gemeente na beoordeling van een door de gemeente ingediend strategisch actieplan en een operationeel actieplan voor het eerste jaar, en als aan de volgende instapcriteria is voldaan :

- 1° de gemeente beschikt over een erkende adviesraad ontwikkelingssamenwerking ;
- 2° in de algemene beleidsnota is een afdeling opgenomen betreffende het gemeentelijke beleid inzake ontwikkelingssamenwerking, of de gemeente beschikt over een sectoriële beleidsnota inzake ontwikkelingssamenwerking ;
- 3° de gemeente beschikt over een schepen, bevoegd voor ontwikkelingssamenwerking ;
- 4° de gemeente beschikt over een gemeentelijk ambtenaar bevoegd voor ontwikkelingssamenwerking. In gemeenten van meer dan 10.000 inwoners is deze ambtenaar minstens halftijds aangesteld ; in gemeenten van minder dan

10.000 inwoners is deze ambtenaar minstens voor 25% aangesteld ;

5° de gemeente beschikt over een afzonderlijke begrotingspost ontwikkelingssamenwerking.

AFDELING 2

Het convenant directe samenwerking

Artikel 5

De Vlaamse regering kan pas een convenant ontwikkelingssamenwerking sluiten met een gemeente die de doelstellingen bepaald in artikel 3 wenst na te streven door middel van een concrete bestuurlijke samenwerking met een gemeente in het Zuiden, indien voldaan is aan de voorwaarden bepaald in artikel 4 en indien daarenboven voldaan is aan volgende criteria :

- 1° de gemeente verbindt zich ertoe om drie jaar na het sluiten van het convenant minstens één voltijs equivalent gemeentelijke ambtenaar inzake ontwikkelingssamenwerking tewerk te stellen voor de rest van de duur van het convenant ;
- 2° het strategische actieplan van de gemeente stelt het uitbouwen van een concrete bestuurlijke samenwerking met een gemeente in het Zuiden als strategische doelstelling voorop ;
- 3° het operationele actieplan omvat een concreet uitgetekend traject inzake de uitbouw van een bestuurlijke samenwerking met een gemeente in het Zuiden.

De Vlaamse regering kan aanvullende criteria bepalen.

AFDELING 3

Inhoud van het convenant

Artikel 6

Het convenant bevat minstens de volgende elementen :

1° het strategische actieplan dat minstens de volgende informatie omvat :

- a) de doelstellingen inzake ontwikkelingssamenwerking waaraan de gemeente gedurende de periode van het convenant wil werken, evenals een motivering houdende de wijze waarop de gemeente de doelstellingen, vermeld in artikel 2, 1°, beoogt te bereiken ;
- b) een uiteenzetting waaruit blijkt of de gemeente duurzame ontwikkeling en geïntegreerde beleidsthema's in het gemeentelijke beleid ontwikkelingssamenwerking heeft opgenomen. De Vlaamse regering stelt de geïntegreerde beleidsthema's vast ;
- c) de mededeling van eventuele subsidies die de gemeente reeds zou genieten in het kader van haar beleid inzake ontwikkelingssamenwerking ;

2° de verbintenissen van de betrokken partijen, met inbegrip van :

- a) de beoogde resultaten en de wijze waarop die gemeten kunnen worden aan de hand van kwantitatieve en kwalitatieve voortgangsindicatoren ;
- b) de toewijzing van middelen aan de in het strategische actieplan geformuleerde doelstellingen ;

3° bepalingen inzake rapportering en verantwoording, begeleiding en evaluatie ;

4° bepalingen inzake eventuele wijzigingen van het convenant ;

5° bepalingen inzake geschillenbeslechting ;

6° bepalingen inzake inwerkingtreding.

Artikel 7

Jaarlijks wordt door de gemeente een operationeel actieplan opgesteld. Dit plan bevat de operationele doelstellingen, de vooropgestelde resultaten, de criteria voor evaluatie en de geplande acties, met inbegrip van een budgettair plan.

AFDELING 4

Het advies van de erkende adviesraad
ontwikkelingssamenwerking

Artikel 8

Onverminderd de mogelijkheid voor de gemeenteraad om andere adviezen in te winnen, wordt het advies van de erkende adviesraad ontwikkelingssamenwerking ingewonnen voor elke beslissing van de gemeenteraad over :

- de aanvraag tot het sluiten of het verlengen van een convenant, in welk geval het advies mede betrekking heeft op het strategisch actieplan en het operationeel actieplan voor het eerste jaar ;
- de keuze van een partner in het Zuiden, als de gemeente een concrete bestuurlijke samenwerking met een gemeente in het Zuiden overweegt ;
- de operationele actieplannen voor het tweede en het derde jaar ;
- de voortgangsrapporten en het eindrapport, bedoeld in artikel 13.

Indien het advies niet gegeven wordt binnen dertig dagen na de ontvangst van de aanvraag door de voorzitter van de adviesraad, mag aan de adviesverplichting voorbijgegaan worden.

Afwijkingen van het advies van de erkende adviesraad ontwikkelingssamenwerking worden bijzonder gemotiveerd door de gemeente.

HOOFDSTUK III

Duur en beëindiging van het convenant

Artikel 9

Het convenant wordt gesloten voor een hernieuwbare periode van drie jaar.

Er kan geen convenant gesloten worden binnen zes maanden voorafgaand aan een volledige vernieuwing van de gemeenteraden.

Artikel 10

§ 1. Onder voorbehoud van de toepassing van § 2 en § 3, eindigt het convenant hetzij bij het verstrijken van de termijn, hetzij bij overeenkomst tussen de partijen, hetzij door opzegging.

De partijen kunnen te allen tijde het convenant opzeggen, mits zij een opzeggingstermijn in acht nemen. Behoudens andersluidend beding in het convenant bedraagt die termijn zes maanden. De kennisgeving van de opzegging gebeurt met een aangetekende brief. De opzeggingstermijn begint te lopen vanaf de eerste dag die volgt op de kennisgeving.

§ 2. Het convenant kan door de Vlaamse Gemeenschap of door de gemeente worden opgezegd zonder opzeggingstermijn en zonder dat dit tot enige vergoeding aanleiding kan geven als het algemene of gemeentelijke belang dat vereist in buitengewone omstandigheden.

§ 3. Als uit de interne en externe evaluatie, bedoeld in artikel 13, blijkt dat de gemeente op schromelijke wijze tekortschiet in de verwezenlijking van de vooropgestelde strategische en operationele doelstellingen, kan de Vlaamse Gemeenschap het convenant eenzijdig opzeggen zonder opzeggingstermijn en zonder dat dit tot enige vergoeding aanleiding kan geven.

HOOFDSTUK IV

Vorming en begeleiding

Artikel 11

De Vlaamse regering voorziet in vorming voor gemeentelijke mandatarissen en personeelsleden die betrokken zijn bij het beleid inzake gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking, en voor een vertegenwoordiger van de erkende adviesraad ontwikkelingssamenwerking binnen de grenzen van de beschikbare begrotingskredieten.

Artikel 12

De Vlaamse regering voorziet in begeleiding van de gemeenten met wie ze een convenant heeft gesloten.

HOOFDSTUK V

Verantwoording en evaluatie

Artikel 13

Jaarlijks wordt door de gemeente een voortgangsrapport opgesteld waarin ze :

- 1° rapporteert over de verschillende initiatieven zoals beschreven in het operationele actieplan ;
- 2° haar beleid toetst aan de voortgangsindicatoren en doelstellingen zoals opgenomen in het convenant en het operationele actieplan.

Op het einde van de looptijd van het convenant wordt door de gemeente een eindrapport opgesteld dat het laatste voortgangsrapport vervangt en dat, naast de documenten, opgesomd in het eerste lid, een inhoudelijke evaluatie bevat van het door de gemeente vooropgestelde strategische actieplan.

Het voortgangsrapport en het eindrapport worden ter evaluatie van het gemeentelijke beleid inzake ontwikkelingssamenwerking bezorgd aan de Vlaamse regering. Het eindrapport wordt bezorgd uiterlijk een maand na het verstrijken van de termijn van het convenant.

De Vlaamse regering pleegt met de gemeente in kwestie overleg over de bevindingen van het voortgangsrapport en het eindrapport.

Artikel 14

De Vlaamse regering evalueert de convenants gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking aan de hand van tussentijdse evaluaties en een eindevaluatie.

De Vlaamse regering voorziet in een evaluatie door externen van de convenants gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking.

HOOFDSTUK VI

Financiering

Artikel 15

Jaarlijks wordt voor de convenants gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap een vastleggingskrediet ingeschreven.

Artikel 16

Als de Vlaamse regering middelen ter beschikking stelt voor de aanstelling van personeel in het kader van het convenant gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking, bepaalt de Vlaamse regering de voorwaarden waaraan die personen moeten voldoen.

Artikel 17

De Vlaamse regering stelt een lijst van enveloppes met maximumbedragen vast die voor subsidie in aanmerking komen.

De Vlaamse regering kan in stimuli voorzien om het beleid van de gemeenten inzake ontwikkelingssamenwerking te sturen.

Artikel 18

§ 1. Bij niet-goedkeuring van een tussentijdse evaluatie kan de Vlaamse regering beslissen om de middelen voor het volgende jaar geheel of gedeeltelijk niet uit te betalen of de terugbetaling te vorderen van de uitgekeerde middelen.

§ 2. Bij de goedkeuring van het convenant verleent de Vlaamse regering een subsidiebelofte die gelijk is aan het bedrag van de gecumuleerde trekkingsrechten die de gemeente krijgt toegekend voor de periode van het convenant.

§ 3. De Vlaamse regering legt de nadere regels vast van de wijze waarop de controle, het toezicht en de bestraffing zullen gebeuren.

Artikel 19

Dit decreet is, wat de gemeenschapsaangelegenheden betreft, van toepassing op de gemeenten van het tweetalige gebied Brussel Hoofdstad.

HOOFDSTUK VII

Slotbepalingen

Artikel 20

De bepalingen van dit decreet zijn van toepassing op de convenants die gesloten worden na de inwerkingtreding van dit decreet.

Het doet geen afbreuk aan de convenants die gesloten werden voor de inwerkingtreding van dit decreet. Die convenants kunnen evenwel alleen gewijzigd of hernieuwd worden volgens de bepalingen van dit decreet.

Artikel 21

Dit decreet treedt in werking op een door de Vlaamse regering te bepalen datum.
